

M 578640

Анна ЩЕРБАК

ГОЛОСИ
ВІЧНОСТІ

Збірка поезій, створених авторкою у 2022-2023 роках.
Закарбування у пам'яті подій, емоцій, усвідомлень і жахів
повномасштабної війни.

ЗМІСТ

Хвилі торкаються підсвідомості...	5
Боляче так, неначе розколеться небо...	6
Відпусти поплисти...	7
Небо сіре, неначе вже настане світанок...	9
Місячний човен гойдає нас світлом...	10
Під небом цим, що близько...	11
Іще одна жахлива довга ніч...	12
Небо як Вічність: колиска колисок...	13
Ніч над Дніпром...	14
Поговори зі мною...	15
Боляче так, що зім'ята ніч...	16
В мене немає слів, лише однісінька тиша...	18
Зоряний міст крізь світи...	19
Час не лікує. Свіжо і боляче...	20
Вітер щось знов шепотів...	21
Темрява в кімнаті точно, як у душі...	22
Скоро ми загортатимемось в ковдри...	23
Десь там, у інших шарах, я є всемогутня...	24
Коли здається, що сенси знову втратили присмак...	25
Тиша. Тиша. Дика тиша...	26
Небо стікає в руки мені цілющим струмком...	27
Зима в нас із підсвідомого...	28
Зоряно там, де торкнулися віти...	29
Темно, як бути в прадавньому лісі...	30
Відчуття, що йде кінець часів...	31
Біла імла огорнула дерева...	32
Чорна імла, що мене обступає...	33
Біла імла.	34
Жорстокість їдко пече, наче спиртом на очі...	35

Ночами страшно виходити на балкон...	36
Місячне сяйво клубочиться в хвилях Дніпрових...	37
Самайнівські ночі важкі і болючі...	38
Шукаємо світла, там, де його нема...	40
Ми створюємо собі безпечні місця...	41
Я прокидаюся вранці...	42
Зірки падають долу, підпалюють землю...	43
Дещо чується як голос підсвідомих корінь...	44
Що від мене залишиться...	46
Чорної ночі нема де сховатись...	47
Старіє місяць. Літо плине...	48
Сіре небо, одягнене в матову осінь...	49
Іде туман. Світанок днів...	50
Як зірка стане попелом у долонях...	51
Вечірній час, що сходить небом...	52
Цьому місту так личить Весна...	53
Відпусти весь мій біль крізь пагони в небо...	54
Весна ще триває дощами...	55
Землі вбираються й квітнуть...	56
Світло народилося, де було темно...	57
Горнятка світла в ліхтарях...	58
У що ти навчився вірити...	60
Вечірні зорі сходять димом...	61
Я відчуваю: треба жити швидше...	62
Холод приходить ранками...	63
Тектонічні розломи плит...	64
Ростуть зірки крізь сон і ночі...	66
Щось пече на душі...	67
Сонце звучить, наче простір, коли народився...	68
Синь березневої мерзлої ночі...	69
Стигне космос на гілці буття...	70

Завжди, коли темно...	71
Розлетілись думки від світів до світил...	72
Холодно так, що не вимовити...	74
Чорна і терпка...	75
Доріжка на Місяць крізь води Дніпра...	76
Місто Харків живе десь у снах...	77
Дніпро вечірній. Зореніє...	78
Десь там, де карти Таро...	79
Сонце моє, я кохаю тебе так...	80
Оливкові води. Пісок. Небеса...	81
Коли вода всотує колір неба...	82
Розкажи мені — коли ночі стали настільки гіркими...	83
А у вікна стукав знов дощ...	84
Не залишай мене наодинці з собою...	85
Там десь, під верхніми шарами атмосфери...	86
Місяць у повні повільно виходить з-за хмар....	87
Еволюція	88
Розкажи мені, що означають грози...	89
Фізичний біль...	90
Венера світиться у нічному небі...	92
Зорі крапають воском...	93
Не тривож померлих своїми сльозами...	94
Я заглядаю в той день...	96
Нічний Дніпро і майже осінь...	97
Анна Щербак (відомості про автора)	98